

המגנה נוסח בנקוק – המסגינים נשכבים בשטיח אנושי צפוף על הכביש ואנשי הצבא יורים לתוכם. צילום: אייי.אף.פי.

הרב טאו: "להצביע מפד"ל"

מאת שאול שיף

הרב צבי טאו, מאדמו"רי הציונות הדתית, שרבים מבני הדור הצעיר התורני־ציוני שוחרים לפתחו, משיב לכל השואלים כי בבחירות הללו יש להצביע מפד"ל. הרב טאו ידוע בהשקפותיו הנציות, מאד בשאלת ארץ־ישראל ומבחינה זו נשתב בממשיך דרכו של הרצי"ה קוק זצ"ל. בשיחה עם כותב שורות אלו אמר הרב טאו: "אני מתכוון להצביע מפד"ל עם כל הביקורת שיש לי עליה על שאינה תקיפה מספיק בעניין ארץ ישראל". "עם כל זאת – חזר ואמר – "אצביע מפד"ל".

הרב טאו הוסיף: "אני מקווה שגם אחרים יעשו כך. כל אלה ששאלו אותי בעניין זה, אמרתי להם את דעתי והסברתי להם מדוע יש להצביע מפד"ל. בין היתר, כדי שלא תהיה הפרדה בין הדת למדינה ועוד נושאים שהמפד"ל מייצגת אותם.

בעולם התורה הציוני נמתחת ביקורת חריפה ביותר על הרב משה לוויינגר מקריית־ארבע על כוונתו "לרוץ" ברשימה עצמאית בבחירות לכנסת ה־13. "אין הרי ספק, כי לא יעלה בידו לעבור את אחוזי החסימה וגם הוא יודע זאת, כשם שיודעים זאת שולחיו האנונימיים, אבל לגרום נזק הוא יכול ועל כך לא ינקה בזה ובבא" – אמרה אישיות רבנית ידועה הנושאת בכהונה רשמית רמה. היא הוסיפה: "הוא בידו ממש נותן יד לעליית השמאל לשלטון, וכראי שיתחיל כבר כעת להפגין נגד עצמו בשל המתוקל החמור הזה".

ויקרא בפניהם את האגרת...

יו"ר סיעת המפד"ל בכנסת, ח"כ חנן פורת, הפך את ביתו לאולפן, לכמה בחירות והסברה, בהיותו מרותק אליו בשל פציעתו בתאונת דרכים.

וערת האוטונומיה, בראשותו של מזכיר הממשלה, ד"ר אליקים רובינשטיין, סיירה ביום שלישי השבוע בכפר־עציון, וכמובן מאליו ניצלה את ההזדמנות לערוך ביקור־חולים אצל ח"כ פורת. ד"ר רובינשטיין הביע נכונות ליטול "אחר משעים" מפציעתו של ח"כ פורת, ועל כך השיב לו ה"פצוע": "אני מוכן להשאיר לך "אחד משעים" מהאוטונומיה ואת כל היתר ליטול על שכמי".

באו גם תלמידות שביעיות ושמיניות של האולפנות. באו לביקור־חולים, אך גם לשמוע מדוע להצביע מפד"ל. ח"כ פורת קרא באוזניהן את האגרת שהכין לשלוח לציבור החברים, "כדי להאיר את הדרך בפניהם". הוא קרא וקורא לצעירים הרבים הפוקדים את ביתו "לא רק לתמוך במפד"ל, אלא גם להוביל את התנועה. להצביע לא מתוך הפניית עורף אלא מתוך אהבה גדולה". ביום ראשון הקרוב יתקיים בביתו של חנן פורת חוג־בית אשר יצולם במסרטת "ווידאו" מתחילתו עד סופו והקלטת תופץ בבתים של אוהדי המפד"ל.

לאה שקדיאל: סופה מעיד על תחילתה

להרבה סימפטיה זכתה הגב' לאה שקריאל מירושלים, כאשר הכריזה מלחמה על הממסד הרבני והדתי, ששלל צירופה של אשה כחברה במועצה דתית. כל שונאי דת־ישראל חברו אליה אז, בצד חוגים אחרים בציבור הדתי־לאומי שהתקשו בתום־לב להבין מדוע ייאסר על אשה להיות חברה במועצה דתית, בעוד מפלגות אחרות שולחות לשם נציגים שאינם נמנים דווקא על ל"ו הצדיקים.

המטפחת שעל ראשה הוסיפה נקודות לאמינות מאבקה, כי הרי אין מדובר היה ח"ו בפורקת־עול מבית היוצר של שולמית אלוני, אלא בצדקת ממש שאמונים עליה תורת־ישראל והוראות חז"ל.

אני מודה, לא הצלחתי אז להבין כיצד אשה שומרת מצוות עד כדי הקפדה על כיסוי ראש כהלכה, יוצאת חוצץ נגד הרבנים הראשיים לישראל וכל הממסד הרבני. התקשתי להאמין, כי מדובר בתאווה לכסא ועמדה שלטונית, או לחילופין רצון־עז למשוך תשומת לב ולעמוד במרכז ההתעניינות. נשארתי עם החידה הזאת עד יום שני השבוע, כאשר אמצעי התקשורת בישרו מי ומה ברשימתו לכנסת של יידיי ח"כ צ'רלי ביטון, חד"ש לשעבר. "הצדקת מירחום" הסבירה, כי היא רוצה לתרום לפתרון הפערים בחברה הישראלית, משום כך הצטרפה לרשימתו של צ'רלי ביטון. מכיוון שגם צ'רלי ביטון עצמו יודע כי לא יעבור את אחוז החסימה, כשם שהיא יודעת גם יודעת, כי ניתן לתרום לפתרון הפערים באלף דרכים אחרות ולא רק באמצעות מקום שני ברשימה לכנסת שלא תבוא לידי מימוש – הסקתי כי התקשורת וההנועות למעגה היו בשעתו תפאורה קלה ליצר התבלטות, ואחרי המועצה הדתית בירוחם ורשימת צ'רלי ביטון בירושלים תעלה מערכה שלישית באיזה נושא מזדמן אחר.

קידוש השם לא היה שם...

המו"מ בין המפלגות הדתיות נשא אופי מביש ורזוח, וגרם נזק עצום לעולם התורה, שתורתו אומנותו באמת ובתמים.

איש לא טרח אפילו לכסות את המאבק הכוחני הזה, שהתנהל לעיני המדינה כולה, באיזה טיעון אידיאולוגי, שלפחות יישמע טוב. "אנחנו שלוחי רבנן, שהכנסת היא בשבילנו עונש רוחני ממש" – יאמרו עוד מעט צדיקי הדור המתייסרים, אבל בקלפי הם "יחפפו" את התשובה האמיתית. כוחו של הרב יצחק פרץ מחוץ לממסד הזה, שהבאיש את ריחה של ההידות התרדית ושום בושם לא יטהר את מה שקיילקלו הימים האלה גם לא השם "יהדות התורה".

שבתאי קלמנוביץ' ומשפחות "המחתרת"

שבתאי קלמנוביץ', המרצה עונש מאסר על ריגול לטובת בריה"מ לשעבר, ישוחרר קרוב לוודאי בתוך זמן קצר "מסיבות רפואיות". זאת, בעקבות לחצים שמפעילה רוסיה לשחרר אותו, והבטחה שניתנה מפי גורמים ישראלים לשקול בחיוב את שחרורו, עם פינוי יחסים דיפלומטיים בין בריה"מ לשעבר לבין ישראל.

אחד הסיפורים שטרם פורסמו על שבתאי קלמנוביץ' קשור ב"מחתרת היהודית". בשעתו, כאשר הוקמה הקרן המיוחדת לסיוע למשפחות נידוני ה"מחתרת" נפגשה עם קלמנוביץ' אישיות ציבורית יקרה, שהיתה מקורבת לאסירי ה"מחתרת" וביקשו להרים תרומה לקרן הנ"ל.

קלמנוביץ' הודיע במעמד זה כי הוא נוטל על עצמו לממן החזקתן של שתי משפחות ואף נקב בסכום אותו ישלם בעד כל משפחה. למיטב זכרוני, אכן הרים קלמנוביץ תרומה לקרן אך לא בסכום שדובר בו. מבלי שנתבקש הסביר קלמנוביץ' מדוע החליט לממן שתי משפחות. "הרי משפחה אחת ודאי אני צריך לממן, כמו כל אחד שנמאמין בצדקת המעשה של חברי "המחתרת". אם המשפחה השניה אני מממן, מאחר ולמעשה אני הייתי צריך לעשות את מה שעשתה ה"מחתרת" אך מאחר ומישהו אחר עשה זאת והוא בכלא במקומי אני מממן כאילו את עצמי".

קלמנוביץ' מתכוון, ככל הידוע, לפרסם ספר על חייו ועל קשריו עם הק.ג.ב. הרוסי, כדי לממן את שיקומו עם צאתו מבית הסוהר. על־פי הנתונים שדלפו למערב בעת מעצרו הודה קלמנוביץ' כבר בראשית החקירה, כי אכן היה קשור בק.ג.ב. ולא נזקקו שום אמצעים מיוחדים, כדי לדובב אותו לדבר.

חשיפתו, על פי המידע שדלף למערב, התאפשרה בעקבות עריקתה למערב של אישיות בכירה בק.ג.ב. אותה אישיות, כך מסתבר, לא ידעה לנקוב בשמו של שבתאי קלמנוביץ' כמי שמרגל לטובת בריה"מ, אך היא ידעה לתאר כמה מהמאפיינים של המרגל. שרותי הבטחון הישראליים הצליחו לפתור את כתב החידה, שהיה קשה במיוחד, בתוך זמן קצר יחסית ולעלות על עקבותיו של קלמנוביץ', שרוב חבריו, להוציא את עורך־דינו, נמנו על מחנה הימין. קלמנוביץ' נפגש עם אחד משליחי הק.ג.ב. כאן בארץ, ובילה עמו שעות ארוכות. אותו איש ק.ג.ב. הגיע לארץ עם משלחת מסחרית מהונגריה, שנפגשה עם נציגים מ"כלל", המועצה לשיווק פרי הדר וחברות בלכליות אחרות. קלמנוביץ' היה זה, שטרח לומר לכל מי ששאל אותו לזהות הדובר רוסית בתוך המשלחת ההונגרית, כי הוא איש שרותי הבטחון בבריה"מ, שבא לשמור על המשלחת. ו"איפה הכרת אותו לראשונה" – נשאל קלמנוביץ', שהשיב למדתי אתו בבית הספר התיכון בבריה"מ ונשארנו ידידים טובים.

עורך־דינו של שבתאי קלמנוביץ', אמנון זכרוני, תרם תרומה לא מבוטלת ששולחיל של קלמנוביץ' לא ישכחו אותו וחבריו של זכרוני אומרים, כי הוא פשוט ריחם על קלמנוביץ', שמצב בריאותו הידרדר ביותר בשנתיים האחרונות כתוצאה מעישון כבד ומתח נפשי רב. לא ברור אם ממשלת ישראל תתיר לקלמנוביץ' להמשיך לשהות כאן עם משפחתו, או שיתבקש לשוב לארץ שולחיו.

הרב יעקב גרוס יחליף את חלמיש?

רב מחוז המרכז של משטרת־ישראל, סגן־ניצב הרב יעקב גרוס, יחליף ככל הנראה את הרב יצחק חלמיש בכהונת רב המשטרה. בשלב ראשון

בסוד שיח

מדובר על מינוי של ממלא־מקום, שכן, כל עוד לא הודה או לא הודשע הרב חלמיש בבית המשפט הרי הוא בחזקת זכאי.

הרב יעקב גרוס הגר עם משפחתו בנתניה מקובל על כל החוגים הדתיים והם אף טרחו להביע את דעתם על איישיותו החיובית והמתנכת בפני שר המשטרה, רוני מילוא ובפני מפכ"ל המשטרה, רב ניצב יעקב טרנר. נראה, כי מיניוי במ"מ רב המשטרה יונפק רק לאחר שיוגש כתב האישום נגד הרב חלמיש. הרב גרוס אינו מזוהה פוליטית עם שום מפלגה והוא שומר על יחסים טובים ותקינים גם עם החסידים, גם עם הליטאים וגם עם הציונות הדתית. ותיקי הרבנים במשטרה המזוהים עם סגן הרב הראשי למשטרה, שקדם להרב יצחק חלמיש, הרב אברהם חזן, מנסים להעריס קשיים בדרכו של כל מועמד אפשרי לכהונת רב המשטרה והם נכנסו ליממות חזיתי עם מפכ"ל המשטרה רב־ניצב יעקב טרנר. רב־ניצב טרנר מגלה עניין רב בנעשה ברבנות המשטרה ודלתו פתוחה לכל פנייה שענינה שיפור הכשרות וכיו"ב במשטרת־ישראל.

הכשרות גם כמקדם מכירות

בית ההארחה עין־גדי, שבתחום המועצה האזורית תמר, הצטייד בפסח שנה שעברה בתעודת הכשר של רב המועצה, הרב יוסף הלוי, ומאז, כך מסתבר, הוא קשר עיסקות, שמשפחות או מאזנו הכספי. ארגונים סקטוריאליים וארציים, שנמנעו בעבר מלהמליץ בפני חבריהם להתארח בעין גדי וכמרחצאותיה, משום שבמקום לא היתה תעודת הכשר, מיהרו לתתום הסכמיי איזוח עם עין־גדי ברגע שנתברר להם, כי במקום תעודת הכשר. בקיבוץ עין־גדי היו חששות לא מעטים אם להכשיר את המסבה ולהיענות לכל תביעותיה של הרבנות הראשית, אך עתה הם מברכים על ההחלטה המסייעת גם בקידום מכירות...

בעקבות ההכשר התפתחו גם קשרי ידידות עם המועצה הדתית בקעת הירדן, ובקיבוץ עין־גדי קיים שיעור קבוע ביהדות, ופעולות להקניית תודעה יהודית בבית הספר היסודי והעל־יסודי. אגב, שיעור קבוע ביהדות קיים גם בקיבוץ קליה, והכל בדרכי־נועם והערכה הדדית.

הכשרת המטבח של בית ההארחה מחייב את הקיבוץ להימנע מחמץ בפסח ובהינזרות מכמה "לאווים" בתחומי הקיבוץ עצמו, ולשכנו חברי קיבוץ ייאמר, כי אין הם מנסים להעריס על משגיחי הכשרות ועומדים בתנאים שקיבלו על עצמם.

"המלחין ההסדרניק" מחבר מנגינות לשירי רחל

"המלחין ההסדרניק", כפי שנהגו לכנות את אהוד בר־לוי, אינו שוקד על שמריו. באחרונה הוציא לאור קלטת שנייה עם לחניו, שנתקבלו בהתלהבות בין שוחרי הלחן החסידי וכבר הוא מכין הפתעה חדשה: שירי רחל בנעימות מיוחדות פרי יצירתו המוסיקאלית. מזה שנה הוא עמוס בעבודות הלחנה בעקבות "שגעון" חדש שעובר על חלקים בציבור הדתי: הלחנת מנגינה מיוחדת לכבוד האירוע המשפחתי (בר־מצוה, חתונה וכיו"ב), לפסוקים המזכירים את בעל השמחה או נושא הארוע.

אהוד בר־לוי נוהג להתבודד שעות רבות כאשר נתה עליו "המוזה" בביתו ברעננה ולחנים רבים שלו טרם ראו אור, מתוך כך שהוא מתקשה רגשית למסגר את יצירותיו, כפי שקורה ללא מעט אומנים המסרבים להפוך את יצירותיהם לנחלת הכלל. אם יש לכם שירים טוב בשבילו, הוא פתוח עדיין להצעות.